

[Kirsten Jacobsen]

dige lejelovs 40 års jubilæum i dansk boliglovgivning.

Dette er sådan set nogenlunde det eneste, jeg har tænkt mig at sige om disse forslag, for fremskridtspartiet drømmer ikke om at medvirke hverken til den midlertidige lejelovs 40 års jubilæum eller til det boligpolitiske refræn om flere penge til de sociale boligselskaber.

Johan Philipsen (V):

Venstre skal tage stilling til tre lovforslag, uden at regeringens videre hensigter kendes. Vi ved kun, at skattepolitikken skal inddrages. Jeg beklager disse vilkår, ikke så meget af hensyn til venstre som af hensyn til den utryghed om hele byggeriets situation, som disse vilkår uvilkårligt vil medføre.

Så spørger jeg: hvorfor har det været nødvendigt at handle sådan? Jeg har sympati for boligministeren og for boligministres vilkår generelt her i landet, men jeg er nødt til at nævne flere ting, der nødvendiggør, at venstre må udtale sig med stor forsigtighed ved denne lejlighed. Der er det manglende kendskab til regeringens videre planer. Skatteministerens udtalelser indgyder jo heller ikke ligefrem tillid hos venstre. En anonym, formodentlig højststående socialdemokrat skriver artikler, der ikke er beregnet på at anmode venstre om medarbejderskab. Så er det vist sagt så høfligt, som det kan gøres. Og så følger jeg til, at jeg er heller ikke nogen ynder af Hr. Risgaard Knudsens artikler. Han anvender en stil, som om han var berettiget til at opstille en moralkodeks, som andre partier skal efterleve.

Vi har selvfølgelig også lagt mærke til de rente- og skattetanker, der er nævnt i den såkaldte boligpolitiske hvidbog. Disse er efter vor opfattelse uigennemførlige, men for fuldstændigheden skyld nævner jeg, at vi har lagt mærke til, at statsministeren har dementeret hr. eller fru Altmann – hvem det så måtte være.

Venstre går til udvalgsarbejdet mere forsigtigt end sædvanligt; forsigtigheden har regeringen skabt ved sine handlinger eller mangel på samme.

Så efterlyste boligministeren i sin fremsættelsestale en hensigts erklæring. Dette forekommer mig letsindigt. Vi ved jo, hvor lidt der skal til for at slå byggerytmen i stykker.

Jeg havde hellere set bemærkninger, der som hovedindhold havde en konstatering af, at det eneste logiske svar på en høj rente er en større egenkapital, hvortil alle berørte parter må yde deres del. Den sidste form for udtalelse kan i hvert fald ikke misbruges og kan ikke skabe forventninger.

Jeg beklager for så vidt, at socialdemokratiets ordfører, hr. Erling Olsen, også efterlyste en hensigts erklæring. Hvis vi andre, et flertal i folketinget, ville tilslutte os denne hensigts erklæring, hvad ville der så ske? Så ville der ske det, at alle byggeriets parter ville være umådelig tilbageholdende, indtil vi har ført hensigts erklæringen ud i livet. Jeg beder om, at man overvejer meget nøje, at dette er et meget ømtåligt område, hvor man ikke kan udstede løfter, før man er nær ved at kunne indfri dem, og før man véd datoen for disse løfters indfrielse.

Jeg beklager, at en tale af en i øvrigt efter egen formening venlig person bliver holdt i dette tonefald og i denne forsigtige form.

Keld Andersen (KF):

Efter lang tids tøven barslede den socialdemokratiske regering endelig den 13. april med de længe ventede og flere gange lovede forslag til nyt boligforlig. Hvad er det så for et udspil, regeringen efter denne meget lange ventetid fremkommer med? Ja, man kan, når det drejer sig om den del af boliglovgivningen, som direkte berører boligministerens ressort, med rette sige som Christian IV, da han citerede Æsop og sagde: »Bjerget barslede og fødte en mus«. Kun sjældent i historien har vi set noget udspil fra en socialdemokratisk regering, hvorom man mere betegnende har kunnet bruge disse gamle ord.

Regeringen fremkommer med et udspil, der for lovforslag nr. L 222, L 223 og L 224 blot er en midlertidig forlængelse af det boligforlig, der udløber den 1. april næste år. Det ønsker man altså i stort set uændret form at forlænge, således at det bliver gældende også for de sidste tre kvartaler af 1979, hvorefter man bebuder en langsigtet løsning, som skal kædes sammen med et endnu forholdsvis ukendt forslag til en ny skattereform.

Det er min opfattelse, at det eksisterende boligforlig på en række områder var et godt forlig, og på denne baggrund var det måske